

и вездѣсущъ Господь Богъ царува и на *небо-то* и на *земь-тѣ*. (Исх. 15; 18. Псал. 10; 16. 146; 10. Откр. 11; 15.) И нѣма участникъ въ царство то му. Още Св. Писаніе ны учи че Иисусъ Христосъ е *Самый-тѣ Спаситель* на *свѣтъ-тѣ* (Дѣян. 4; 11, 12.) и *самый-тѣ ходатай* между Бога и *человѣцы-тѣ* (1 Тим. 2; 5. Іоан. 14; 6). За това нито Дѣва Марія нито другъ нѣкой може да ны спасе, или да ходатайствува за насъ.

Когато нѣкои казахъ на Христа. споредъ както четемъ въ Евангеліе-то: “Ето майка ти и братія-та ти стоятъ *внѣз*, и искатъ да ти говорятъ, той отговори: Коя е майка ми? и кои сѣ братія-та ми? И прострѣ ръкъ-тѣ си на ученицы-тѣ си и рече: Ето майка ми и братія-та ми, защото който направи *воля-тѣ* на Отца моего, който е на небеса, той ми е братъ и сестра и майка” (Мат. 12; 47, 49. Марк. 3; 31—35). “*Майка ми и братія-та ми сѣ тѣя които слушатъ слово-то Божіе и вършатъ го*”. (Лук. 8; 21.) Отъ тѣя Иисусовы думы става явно, че той много повече прѣдпочиташе духовно-то сродство неже плътско-то, и сѣ тѣхъ той ясно ны учи че духовни-тѣ му сродници, т. е. всички които правятъ *воля-тѣ* му по драгы му сѣ даже и отъ майкѣ му; още показува сѣ това че въ управленіе-то на *небесно-то* си Царство, той не намѣсва ни вай малко *своѣ-тѣ* по плѣть майкѣ, и то пегли за да прѣдупарди *свои-тѣ* послѣдователи отъ заблужденіе-то въ което, по *человѣчески* мысляще, можахъ да паднатъ да